

ke længere skal omfatte obligationslån i fremmed valuta.

Realkreditrådet har i sine henvendelser af 28. januar 1991 (L 6, bilag 21) og 20. marts 1991 (L 6, bilag 58) givet udtryk for, at den gældende behandling af udlån i fremmed valuta i sammenhæng med beskattningen af finansielle kontrakter efter Realkreditrådets opfattelse kan give anledning til problemer. Realkreditrådet anfører, at når et realkreditinstitut f.eks. i forbindelse med sin udenlandske långivning indgår finansielle kontrakter i sammenhæng med udlån, der efter § 8 A er undtaget kursgevinstlovens øvrige bestemmelser om skattepligt, vil en eventuel gevinst på den finansielle kontrakt være skattepligtig, mens det tilsvarende tab i forbindelse med udlånsforretningen ikke er fradragsberettiget. Hvis lån og obligationer i fremmed valuta som nu foreslået ikke længere omfattes af § 8 A, men behandles efter kursgevinstlovens almindelige regler, vil et sådant problem ikke fremover kunne opstå.

Ændringsforslaget vil indebære, at såvel tab som fortjeneste vedrørende fremtidige udenlandske udlån, der efter lovforslaget og gældende regler ikke indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst, vil skulle indgå ved indkomstopgørelsen. Provenumæssigt medfører ændringsforslaget således to modsatrettede bevægelser, som må antages at opveje hinanden.

Kursgevinstlovens § 8 A er ændret ved den skattemæssige følgelovgivning til den nye realkreditlov (lov nr. 255 af 25. april 1990). Det hidtidige balanceprincip blev ved den nye realkreditlov afløst af et bredere, såkaldt globalt balanceprincip, der ikke indebærer krav om sammenhæng mellem det enkelte lån og nogle bestemte obligationer, der er udstedt til finansiering af lånet. Der var derfor som udgangspunkt ikke længere grundlag for at opretholde de særlige regler i § 8 A for realkreditinstitutternes fremtidige virksomhed. Det ansås imidlertid for sandsynligt, at realkreditinstitutterne fortsat vil yde en del af deres lån på samme måde som de hidtidige obligationslån, og § 8 A ændredes derfor med den hensigt fortsat at fr holde realkreditinstitutterne fra beskattning i forbindelse med sådanne obligationslån.

Efter den ændrede affattelse af § 8 A omfatter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, obligationslån og de derved udstedte obligationer. Det var ved

denne affattelse forudsat, at obligationslån nødvendigvis opfylder det gamle balanceprincip, jf. bemærkningerne til ændringsforslaget. Dette har imidlertid vist sig ikke at være tilfældet, ligesom der omvendt ikke er noget til hinder for, at lån, der udstedes på grundlag af andre værdipapier end obligationer, kan opfylde det gamle balanceprincip.

Der foreslås derfor en præcisering af § 8 A, stk. 1, nr. 1, således at bestemmelsen dels alene omfatter lån, hvor balanceprincippet er opfyldt, og dels omfatter sådanne lån, uanset om långivningen sker på grundlag af obligationer eller andre værdipapirer. Der tilstræbes herved alene en bedre overensstemmelse mellem bestemmelsens affattelse og det gældende sigte med bestemmelsen.

Kriterierne for, om et udlån og finansieringen heraf er omfattet af § 8 A, stk. 1, nr. 1, vil herefter for det første være, at der er tale om et lån i danske kroner, for det andet, at lånet udbetales på grundlag af realkreditobligationer eller andre værdipapirer, og for det tredje, at realkreditinstitutets kursgevinst på udlånet inden for hvert indkomstår svarer til instituttets kurstab på de udstedte værdipapirer. I forbindelse med sidstnævnte betingelse ses dog bort fra forskelle mellem indkomstårets kursgevinst og kurstab som følge af mindre tidsmæssige afvigelser mellem forfaldsterminer og mellem indfrielse og de dertil hørende udtrækninger. I den praktiske afvikling af realkreditinstitutternes udlån og finansiering heraf er der i visse tilfælde tale om afvigende forfaldsterminer, eksempelvis således at udtrækning af obligationer umiddelbart efter indkomstårets afslutning modsvarer afdrag på lån inden indkomstårets afslutning. Tilsvarende kan der eksempelvis ske ekstraordinære indfrielse af lån umiddelbart inden indkomstårets afslutning, mens realkreditinstitutets opkøb eller udtrækning af de dertil hørende værdipapirer først finder sted efter indkomstårets afslutning.

Sådanne mindre tidsmæssige afvigelser, der typisk er af op til nogle måneders varighed, indebærer ikke en tilsidesættelse af den gamle realkreditlovs balanceprincip og ville derfor ikke have været til hinder for, at lånene kunne være omfattet af den tidligere gældende affattelse af kursgevinstlovens § 8 A. Da hensigten med den foreslåede affattelse som nævnt er, at bestemmelsen skal omfatte lån, som opfylder balance-